

Bijlage 8^e van de agenda

Beleid discriminatie en (seksuele) intimidatie – Nederlandse Kruisboog Bond (NKB)

Seksuele intimidatie, Wetten & Regels voor Vrijwilligers, Bestuurders

Onder het kopje normen en waarden valt ook de bestrijding van seksuele intimidatie en discriminatie. Talloze voorbeelden zijn er op te noemen, van kleine opmerkingen tot ernstigere zaken.

Het staat buiten kijf dat elke vorm van discriminerend en/of seksueel gedrag in welke vorm dan ook, dat als ongewenst of opgedrongen wordt ervaren door de ontvanger, niet tolerabel is.

De NKB maakt zich al jaren sterk dat alle mensen, man of vrouw, jongen of meisje, valide of invalide, gekleurd of blank, die de kruisboogsport wil beoefenen dit zonder beperkingen moet kunnen.

Met betrekking tot seksuele intimidatie zal de NKB, en kan de vereniging, een preventief beleid opstellen, waarmee risico's beperkt kunnen worden.

Discriminatie en vooral discriminerende en seksistische opmerkingen op de schietbanen moeten aangepakt worden.

Degenen die dergelijke opmerkingen maken dienen te worden aangesproken op hun gedrag.

Dat kan ad hoc, door leden van het bestuur, die het toevallig horen en de club beschaafd willen houden, maar er is ook een mogelijkheid om een vertrouwenspersoon aan te stellen.

Bij die vertrouwenspersoon kunnen voorvallen gemeld worden, zowel de ernstige zaken als de onschuldige opmerkingen.

In dit artikel, beleid tegen (seksuele) intimidatie en discriminatie op de kruisboogbanen, kunt u lezen, hoe een preventief beleid tegen seksuele intimidatie kan worden opgezet en, hoe een vertrouwenscommissie kan worden ingesteld.

Gezien het feit dat het ook op de vereniging kan voorkomen, is het verstandig hier aandacht aan te besteden.

Elke kruisboogvereniging streeft immers een veilig sportklimaat na, waarbij de sporters en medewerkers zich lichamelijke en geestelijke goed voelen.

Beleid tegen (seksuele) intimidatie en discriminatie bij de NKB en de kruisboogvereniging

Waarom beleid?

Met de gedachte in het achterhoofd dat seksuele intimidatie en discriminatie overal voor kan komen, vraagt menig verenigingsbestuurder zich af hoe dergelijke situaties te voorkomen zijn.

Elke kruisboogvereniging streeft een veilig sportklimaat na met een goede begeleiding.

Sporters en vrijwilligers moeten zich lichamelijk en geestelijk goed voelen binnen hun vereniging. Misbruik en discriminatie kunnen echter overal plaatsvinden, met grote schade voor betrokkenen en de vereniging als geheel.

Dit artikel maakt u wegwijs in de mogelijkheden van preventie van seksuele intimidatie en discriminatie en de plekken waar u terecht kunt met vragen.

Elke vorm van discriminerend en/of seksueel getint gedrag in verbale of fysieke zin, dat als ongewenst of gedwongen wordt ervaren door de ontvanger, is niet acceptabel.

Seksuele intimidatie of discriminatie komt voor tussen sporters onderling, tussen kaderleden onderling en tussen kader en sporters.

Vaak zijn kinderen het slachtoffer, maar ook volwassenen maken het mee.

Er kan sprake zijn van alledaagse seksuele intimidatie of discriminatie, waarbij dubbelzinnige opmerkingen worden gemaakt of het lichaam van sporters of trainers openlijk wordt vergeleken of onschuldige grappen over minderheden of kleine pesterijen tegen hen die niet aan het ideaalbeeld voldoen.

Het is belangrijk ook voor deze, vaak als onschuldig betitelde vormen van seksuele intimidatie, oog te hebben.

Er zijn groepen die zich niet op hun gemak voelen bij een vereniging waar dit veel voorkomt.

Daarnaast beginnen ernstigere vormen van seksuele intimidatie, zoals aanranding, vaak met iets onschuldigs.

Seksuele intimidatie en misbruik

We spreken van seksueel misbruik, wanneer het slachtoffer jonger is dan 16 jaar en een afhankelijke positie heeft in een functionele relatie met de pleger.

Bijvoorbeeld een relatie tussen schutter en trainer.

De trainer heeft een bepaalde machtspositie ten opzichte van zijn pupil, die hij kan misbruiken.

Vaak wordt eerst een vertrouwensrelatie opgebouwd met de sporter, hierna zal de pleger stapje voor stapje verder gaan, en dus verder dan toelaatbaar.

Het is belangrijk dat u zich realiseert dat een vereniging er voor zorgen moet dat het risico op seksuele intimidatie en misbruik zo klein mogelijk is, maar dat u nooit elk risico kan uitsluiten. Wie van kwade wil is, kan altijd een situatie creëren waarin misbruik mogelijk is. Het gaat er om dat u de risico's tracht te beperken en een eventuele plegger niet onbedoeld in de kaart speelt.

Preventief beleid

Preventiebeleid zou gericht moeten zijn op het beïnvloeden van de risicofactoren, zoals een situatie waarin vrouwen de minderheid zijn of Intensieve één-op-één relaties tussen sporter en trainer.

Het zal duidelijk zijn dat elke vereniging een andere aanpak nodig heeft.

De basis van alle preventie is het Creëren van een cultuur waarin mensen respectvol met elkaar omgaan. Elk lid of bezoeker van de vereniging moet normen als gelijkwaardigheid en veiligheid hoog in het vaandel hebben staan.

Daarnaast is een 'open' sfeer belangrijk, zodat moeilijkheden ook bespreekbaar zijn en serieus genomen worden.

Met betrekking tot voorkoming van seksuele intimidatie en misbruik zijn een aantal punten te noemen waar aandacht aan kan worden besteed.

Een eerste punt is het bewustmaken van potentiële plegers, zodat diegenen die zich niet van het risico van te grote afhankelijkheid bewust zijn (en in één-op-één relatie werken), niet de fout ingaan maar bijvoorbeeld meer mensen rond de sportbeoefening betrekken.

U kunt ook aandacht besteden aan afspraken over toezicht en begeleiding met trainers en begeleiders. De sociale veiligheid van de accommodatie is tevens een punt van aandacht.

Tot slot kunt u in uw beleid aandacht besteden aan die groepen die relatief gezien 'meer' risico lopen dan andere groepen, zoals jonge sporters in de tienerleeftijd die intensief en ambitieus met hun sport bezig zijn.

Bij ernstigere zaken kan een nog te benoemen vertrouwenspersoon van de NKB advies geven aan het slachtoffer over eventueel te volgen stappen.

Het slachtoffer moet duidelijk gemaakt worden wat het verschil is tussen het melden van het voorval en het doen van aangifte.

Melding kan door een ander gedaan worden (bv bestuur) op anonieme basis, waardoor politieonderzoek en strafrechtelijke vervolging achterwege blijven.

Dit kan van belang zijn wanneer er meer klachten over de verdachte zijn binnengekomen.

Aangifte kan alleen door het slachtoffer zelf worden gedaan.

Hierbij wordt een proces-verbaal opgemaakt en zal de politie op zoek gaan naar bewijzen.

De officier van justitie bepaalt op grond van die bewijzen of de verdachte moet voorkomen.

Mocht het een ernstig voorval betreffen dan kan het beste melding cq aangifte bij de politie worden gedaan en een klacht worden ingediend bij de tuchtcommissie van de NKB.

Welke stappen kunnen de NKB, en de verenigingen, nemen;

- Het aanstellen van een vertrouwenspersoon bij NKB en, de eigen kruisboogvereniging
Het aanstellen van een vertrouwenspersoon die, die seksuele intimidatie en discriminatie moet voorkomen en bestrijden, heeft wat voeten in de aarde.
- Daarnaast zijn de gedragsregels seksuele intimidatie, zoals opgesteld in de NOC*NSF-folder, opgenomen.
- Realiseert u zich dat dergelijke voorvallen overal kunnen voorkomen, ook bij uw vereniging. De kruisboogsport maakt zich altijd sterk voor normen en waarden op de schietbanen, maar zeker ook daarbuiten.
Besteed dus aandacht aan het voorkomen en bestrijden van seksuele intimidatie en discriminatie bij uw vereniging!
- De NKB stelt het op prijs om op de hoogte te blijven van ontwikkelingen op dit vlak bij de verenigingen.

Aldus vastgesteld tijdens de ALV van 4 april 2009.

F. Fakkers, voorzitter NKB.

J. den Ouden, secretaris NKB.

M. Geuze, penningmeester NKB

Oudenbosch, 19 januari 2009

Jac den Ouden, secretaris